

τροπάρι(ο)

τροπάρι(ο), το, ουσ. [<μτγν. τροπάριον)], το τροπάριο· μέθοδος, τρόπος, συμπεριφορά: «τι τροπάρι είναι αυτό που άρχισες, να μου γυρίζεις κάθε βράδυ μεθυσμένος!»·

- *αλλάζω τροπάρι* ή *αλλάζω το τροπάρι*, αλλάζω μέθοδο, αλλάζω τρόπο ομιλίας ή τρόπο συμπεριφοράς: «μη μου μιλάς εμένα άγρια, γιατί θ' αλλάξω κι εγώ τροπάρι και θ' ακουστόύμε σ' όλο το τετράγωνο || αφού μου φέρεσαι εσύ σκάρτα, θ' αλλάξω κι εγώ τροπάρι και θα σου φερθώ με τον ίδιο τρόπο»·

- *αρχίζω το ίδιο τροπάρι*, βλ. φρ. *ψέλνω το ίδιο τροπάρι*·

- *δε σταματάς αυτό το τροπάρι*; βλ. φρ. *σταμάτα αυτό το τροπάρι*·

- *πάνω το ίδιο τροπάρι*, βλ. φρ. *ψέλνω το ίδιο τροπάρι*·

- *σταμάτα αυτό το τροπάρι*, **α.** άλλαξε τρόπο συμπεριφοράς: «σταμάτα αυτό το τροπάρι, γιατί με το βρομόστομά σου θα χάσεις τους φίλους σου!». **β.** πάψε να επαναλαμβάνεις τα ίδια λόγια, τις ίδιες δικαιολογίες: «σταμάτα αυτό το τροπάρι, γιατί κάθε φορά που αργείς να 'ρθεις στη δουλειά, μου λες τα ίδια πράγματα!». Πολλές φορές, μετά το ρ. της φρ. ακολουθεί το *επιτέλους*·

- *ψέλνω το ίδιο τροπάρι*, επαναλαμβάνω συνεχώς τα ίδια λόγια, προβάλλω συνεχώς τις ίδιες δικαιολογίες: «όσο ξύλο κι αν έφαγε στην Ασφάλεια, αυτός έψελνε το ίδιο τροπάρι || βρήκε μια καλή δικαιολογία και, κάθε φορά που αργεί στη δουλειά του, ψέλνει το ίδιο τροπάρι». Από το ότι κάθε Κυριακή στην εκκλησία, ψάλλουν το τροπάριο του αγίου στον οποίο είναι αυτή αφιερωμένη.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας